

Stanisław Tabaczyński, Paolo Delogu, Gabriella Maetzke, Paolo Peduto, Andrzej Buko, Tadeusz Baranowski, Witold Hensel, Nicola Cilento, Bogdan Kowalczyk

Capaccio Vecchia. Prowincja Salerno. Stanowiska: Orto della Mennola, Sagrato

Informator Archeologiczny : badania 11, 302-303

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

S Y R I A

PALMYRA

Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej
w Kairze

Badania prowadził doc.dr hab. Michał Gawlikowski.
Finansowała Stacja. Dziewiętnasty sezon badań.
Starożytna dzielnica miejska I w. pne - VI w.n.e.

Zakończono prace nad oszacowaniem temenosu świątyni Alalat, ustalając jego granice i precyzując chronologię. Zbadano również północno-zachodnią część dzielnicy ustalając plan założenia wojskowego z końca III w., które sąsiadowało z pryncypiami rzymskimi. W jednym z późnych fundamentów na terenie sanktuarium Alalat znaleziono fragmenty monumentalnej rzeźby z posągów I wieku postaci lwa o wysokości 3,5 m. Rzeźbę tę udało się zrekonstruować w całości jeszcze w czasie trwania kampanii wykopaliskowej.

W Ł O C H Y

GAPAGGIO VECCHIA
Prowincja Salerno
Stanowiska:
Orto della Mennola
Sagrato

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Istituto di Filologia e Storia
Medievale Uniwersytetu
w Salerno

Badania prowadzili doc.dr hab. Stanisław Tabaczyński i prof. Paolo Delogu, przy współudziale dr Gabrielli Mastzke, dr Paola Peduto oraz mgr Andrzeja Buko i mgr Tadeusza Baranowskiego /autora sprawozdania/. Całością prac kierują prof.dr Witold Hensel i prof. dr Nicola Cilento. W badaniach ponadto wzięli udział: absolwenci i studenci Uniwersytetu w Salerno, rysownik Bogdan Kowalczyk, a także antropolog i paleobotanik. Piąty sezon badań. Osadnictwo wczesnej epoki żelaza, okresu kolonizacji greckiej oraz wczesnego i późnego średniowiecza.

Prace wykopaliskowe kontynuowano w trzech punktach miasta - na "Sagrato" /przed kościołem Madonna del Granato/ oraz w niższej części miasta, stanowisko "Orto della Mennola", w sektorze, gdzie odkryto cmentarzysko i w obrębie zabudowy mieszkalnej.

Na "Sagrato" badaniami objęto 7 działek, koncentrując się głównie na rozpoznaniu układu przestronnego obiektów murowanych - w tym pałacu biskupiego i kościoła przedromańskiego /odkrytego w roku 1976/. Dzięki wykopaliskom w roku 1977 znany już cały plan tej budowli. Prace w jej wnętrzu wstrzymano ze względów kon-

serwatorskich. Na omentarsysku wczesnośredniowiecznym, przylegającym do kościoła, odsłaniano dalsze poziomy pochówków oraz kilka poziomów posadzek wapiennych. Interesującymi obiektami, wykazującymi skomplikowaną sytuację stratygraficzną tego sektora są mury grobowce. Nadal pozostaje otwarta sprawa przyciętej asymetrycznej zabudowy wzdłuż - braku obiektów w północno-wschodniej części placu przed dzisiejszym kościołem Madonna del Granato. Całość odsłoniętych na tym stanowisku zespołów daje się wstępnie podzielić na trzynaście faz.

Zakończono prace wykopaliskowe w niższej części stanowiska "Orto della Mennola". Przebadano najstarsze warstwy wczesnośredniowiecznego miasta, odkrywając między innymi dalsze partie zabudowy murywanej, a także obiekty o charakterze gospodarczym - piece najprawdopodobniej do wypieku chleba. W tym punkcie badano 3 działki.

Na stanowisku "Orto della Mennola" - omentarsysko, badano 3 działki, skupiając się głównie na próbie wyjaśnienia formy i charakteru zabudowy murywanej, głównie obiektu określonego w roku 1976 jako kościół. Do jego murów przylega omentarsysko wczesnośredniowieczne. Wyniki wykopalisk 1977 roku wniosły nowe informacje co do rozplanowania kościoła, komplikując jednocześnie sprawę rekonstrukcji ścian zachodzących w zabudowie tego terenu. Odkryto bowiem następną serię murów /budowli sakralnej i domów mieszkalnych/ pochodzący od wczesnego średniowiecza, na czasach nowożytnych kościoła. Z danych uzyskanych w roku 1977 można wnioskować o co najmniej 8 fazach użytkowania badanego fragmentu miasta.

Poniżej warstw wczesnośredniowiecznych natrafiono na warstwy osadnicze z okresu kolonizacji greckiej, w których ceramika miejscowa współwystępuje z ceramiką o tradycji greckiej.

Prace w roku 1977 dostarczyły dalszych unikatowych materiałów ceramicznych, paleobotanicznych itp., co ma duże znaczenie /zwiększone pewnymi możliwościami datowania za pomocą znalezisk monet/ dla rekonstrukcji zagadnień związanych z funkcjonowaniem wczesnośredniowiecznego miasta Capaccio.